Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde

Joh. 10, 11

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

10de aargang — Winnipeg, Manitoba, Juni, 1934 — Nr. 6

MATHÆUS KALDES TIL APOSTEL.

Preken paa 3dje Søndag efter Trefoldighet av pastor T. J. Langley, Birch Hills, Sask.
Tekst: Matt. 9, 9—13.

"Og da Jesus gikk derfra saa han et menneske." Dette menneske er han som har skrevet dette herlige evangelium som vor tekst idag er tatt fra. Rimeligvis hadde Levi som evangelisten Lukas kalder ham, hørt Jesus tale. Og kanskje han i lengere tid i sitt stille sind hadde lengtet after aa bli en Jesu disipel. En beslutning som viser sig aa ha kommet til fuld modenhet hos ham, idet han med en gang fulgte kaldet fra Jesus.

Der er noget eiendommelig ved disse som Jesus kalte til arbeidere i sin Vingaard, nemlig den raske beslutning i aa følge Frelserens kald. Der var ikke noget løfte eller paatrengenhet fra Jesus side, men kun dette "Følg mig." Og ferdig var de med en gang. Om Matthäus sier vor tekst at han stod op og fulgte ham. Og om de andre apostler leser vi at de forlot alle ting og fulgte ham. Og det forunderlige er at de med en gang var løst fra sitt jordiske kald, og med en gang begynte arbeidet for sin Frelser.

Matt. forteller ikke med rørende trekk om sin egen omvendelse. Han stiller derimot Jesus frem i lyset som Tolderes og Synderes venn. Dette synes Matt. aa ha bevaret i sitt hjerte. Det var ogsaa hans ydmyge bekjennelse om hans tidligere syndeliv. Men der ligger i den samme bekjennelse dette vidnesbyrd: Mig er barmhjertighet vederfaret.

Der staar da Jesus sat tilbords i huset hos Matt. at der kom mange toldere og syndere der. Men da fariséerne saa det sa de: Hvorfor eter eders mester med toldere og syndere. De syntes at Jesus bar sig ukristelig ad. Men han var sent for aa frelse det som var fortapt. Jesus var kommen for aa oprette noget nytt — en ny naadeshusholdning. En ny maate aa arbeide paa til synderes frelse. Og saaledes forkastet han hele fariséernes gudsdyrkelse og deres arbeidsmaate. Og Jesus sier til dem bent ut at han er Tolderes og Synderes venn. Ikke saa at han deltok med i deres synd, men han vilde føre dem ut av syndelivet. Han vilde frelse dem fra fortapelsen.

Nu dette at Jesus tok op i sin disipelskare en tolder som hadde ført et saadant beveget syndeliv og med et saadant rykte var jo efter fariséernes religion og anskuelse aldeles menigsløst. Men Jesus tok ikke det minste hensyn til deres kritikk. Han viste dem ved denne sin handling at han ikke søkte menneskelig gunst eller popularitet. Han kalte sine arbeidere efter en langt annen maalestok. Han dømte ikke efter fortids-livet; men forandringen som hadde fundet sted i hjertet. At det gamle er forbiganget og alt er blitt nytt var for ham den største glede. Og det er det Jesus gleder sig over den dag idag. Før het denne mann Levi; men da han blev født paany, fikk han navnet Matthæus som betyr en Guds gave.

"Det er syndere som trenger mig," sier Jesus. "Og naar jeg faar frelse dem saa kan jeg ogsaa bruke dem. Jeg vil gi dem anledning til aa gjøre noget for mig." Jesus saa noget stort i Mattheus, ikke bare evangelisten som skulde komme til aa skrive hans første evangelium, men han frydet sig over at han var helt omvendt og hadde forlatt sitt syndeliv. Og nu gledet denne sjel sig over aa faa opofre sig helt i arbeidet for sin dyrebare frelser og faa føre andre toldere og syndere til Jesus.

Der hvor vi mennesker ser det aldeles haapløst viser det sig at Jesus har fundet sine største aandelige redskaper. Tenk bare paa Paulus som i sin tid var en skrekk for Guds menighet. Men hvad sier Jesus om ham? "Han er mig et utvalgt redskap til aa bære mitt navn frem for heningene." Det som er ringeaktet i verden har Gud utvalgt som sine redskaper.

Men det er saa lett for oss aa tale nedsettende om fariséerne som kun saa paa det ytre, det som glimret i menneskers øine. Men er nu den kristne kirke i verden idag fri for fariséisme? Jeg tenker nu paa vor kjære lutherske kirke. Følger den Jesu arbeidsplan? Jeg tenker da særdeles paa dem som Herren har kalt og som har forberedt sig til arbeidet i Herrens vingaard og er blitt anvist en virkeplas. Hvorledes bedømmes hans arbeide? Hvad spørres der mest efter? Er det ikke saa at der spørres mest efter ytre resultater? En ytre fremgang og vekst i arbeidet? Og glemmes ikke ofte de aandelige resultater, aandelig vekst og synderes frelse? Ja man kan endog høre nogen si: Han har ikke folket med sig. Han kan ikke faa til noget. Og for arbeidets skyld er det best han slutter. Er dette Jesu maate aa arbeide paa? Nei! Og han vil at vi skal følge hans arbeidsplan. Han kalte aldrig tilbake nogen av sine arbeidere fra gjerningen. Men han opmuntret dem og sa: "Se, jeg er med eder alle dage intil verdens ende."

Det maa innrømmes at virkefeltene kan være forskjellig og naadegaverne er ogsaa forskjellig. Men det er for Overhyrden Jesus Kristus vi en gang skal avlegge regnskap og den enkelte kirken som saadan og den enkelte arbeider. Og da kan det hende at det som har glimret mest i det ytre er høi og straa og blir ildens rov. Og det som blir igjen er kun en haandfuld aske. Derimot den venn og medarbeider om hvem man hadde slike smaa tanker med hensyn til arbeidets ytre vekst fordi det syntes aa være saa litet, han bygget op det lille med gull og sølv og kostelige stener. Derfor blir den lille tjenesten uten hensyn til hvem det er som utfører den saa dyrebar i Jesu øine, fordi den var gjort i den rette aand.

Herre vor Gud vi takker dig fordi du har kalt oss til arbeide i din vingaard. Hjelp oss til aa være tro. Og hjelp oss til aa styrke og opmuntre hverandre i arbeidet saa ingen gaar trett i dagens strid. Snart kommer dagen, naar du kalder dine tro tjenere hjem til din glede. Amen.

Vor Fader har lys i sitt vindu.

Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det skinner av natten frem,
Det lyser saa mildt og vennlig
Og kalder oss alle hjem.
Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det trøster i storm og slud,
Det vinker fra synd og smerte
Og viser oss vei til Gud.

Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det viser en vei saa trang,
En vei over dødens vande,
Som Jesus bygget en gang.
For Fader har lys i sitt vindu,
Og gaar du ad veien frem,
Han sender sin engel mot dig
Og leder dig stille hjem.

Vor Fader har lys i sitt vindu,
Og døren den staar paa klem,
Det er som et kjærlig øie,
Der sier: "Kom hjem, kom hjem!"
Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det lys er hans milde ord,
Det ord om Vorherrens naade,
Der frelser enhver som tror.

Vilh. Gregersen.

Død, hvor er din Brodd?

Der faller bitre og tunge taarer, der hvor døden kommer inn i et hjem. Nu da jeg sitter og skriver dette er jeg nettop kommen tilbake fra et saadant hjem, hvor en ung kone kjempet sin siste kamp, og rundt om hennes seng satt hennes mann, foreldre og søskende i bitter graat. Aa, saa hjelpeløs man synes man er ved en slik leilighet! Intet under, at der følger angst og forferdelse med døden.

Men hør saa, hvordan Jesus taler om den til sine disiple i dagens evangelium. "Eders hjerte forferdes ikke. Tro paa Gud og tro paa mig. I min faders hus er der mange rum, jeg gaar bort for aa berede et sted. Og hvor jeg gaar hen, dit vet i veien." Hvilken lys og lokkende tone i disse Jesu ord.

Tro paa Gud og tro paa den Herre Jesus Kristus, Slipp alt annet og kast dig med ditt hele hjertes tillid i hans arme, som er din frelser fra synd og død. Alt ditt eget var synd og skrøpelighet, men i Jesus er der syndernes forlatelse og fred for det urolige hjerte. Mennesker, selv dine kjæreste paa jord, staar hjelpeløse, kan ingenting. Men Jesus er opstandelsen og livet, naar du tror paa ham skal du leve, selv om du dør. Tro paa ham, stol paa hans ord og løfte, og den frykt skal vike.

Og hvor du gaar hen? Til faderhuset med de mange rum, hvor Jesus selv er gaatt inn i forveien gjennem døden og graven for aa forberede plass for dig. Faderhuset kaller han det. Et hjem altsaa, hvor du er ventet velkommen, som du her paa jord var velkommen og ventet i ditt kjære hjem. Bare at alt der er herlighet og salighet og fred og glede, ingen mislyd, ingen nød mere, bare harmoni og evig lykke. Jesus har sagt det.

Jesus — den korfestede og opstandne — hold dig til ham, følg ham. Lad dig ikke ved noe lokke fra ham hverken i livet eller i døden, da kommer du frem. Og da kommer du hjem. Ti det er døden for alle dem som tror paa ham.

— *Einar Diesen.*

Guds Kjærlighet og Omsorg.

Til himlen rekker din miskunnhet, Gud,
Din trofasthet naar dine skyer;
Din rettferdshaand over bjergene ud
Er strakt over dale og byer.

Som himlens favn er din kjærlighet, Gud,
Som havenes dyp dine domme;
Til frelsen fører du sjelene ud,
Vil skabningens sukk ihukomme.

Hvor dyrebar er dog din miskunnhet Gud,
Hvor menneskebarnene bygge!
I mulm er kjærlighetsvingen bredt ud,
Vi skjuler oss under dens skygge.

Du kvæger i ørken den tørstende sjel,
Du bjerger den bevende due;
Hos dig er livets det evige veld,
Og lys i ditt lys skal vi skue.

B. S. Ingemann.

Hvorledes kan jeg bli en kristen?

Av professor *Karl Vold.*
Joh. 3, 1—15.

Kan du tenke dig noget mere brennende spørsmaal? Kan der finnes noget viktigere spørsmaal enn dette: *Hvorledes skal jeg bli en kristen?* Der er ellers nok av brennende og viktige spørsmaal i vaar tid. Der er ikke tvil om, at der nettop i denne gjærende og vanskelige tid er mange mennesker, ogsaa mange unge mennesker, ja sikkert særlig mange av dem, som gaar med dette spørsmaal vaakent i sin sjel og i stillhet arbeider med dette spørsmaal. Det behøver ikke nettop aa ha den form: *Hvordan skal jeg bli en kristen?* Det kan hete: Hvordan skal jeg faa tilfredsstillet mine lengsler? Hvordan skal jeg faa klarhet over mitt liv? Hvordan skal jeg komme i forbindelse med Gud? Nikodemus, den studerte, fornemme raadsherre, den ellers rettroende fariseer, som kom til Jesus om natten, foretok ikke dette skritt nettop for aa spørre, om hvordan han kunde bli en Jesu disippel eller lignende, men han var uten tvil blit urolig. Hans tro og lære tilfredsstillet ham ikke. Der var vaaknet nogen lengsler hos ham, kanskje den fornemme, lærde mann ikke engang visste aa gi dem riktig navn. Han kom ikke om natten, fordi han var feig, men fordi han i ro og stillhet vilde tale ut med den om dagen saa travelt optatte mester fra Nasaret, læreren fra Gud.

Gi det altsaa hvad navn du vil, det er samfund med den levende Gud, det er evig liv, det er aa bli en virkelig kristen du trenger og du i virkeligheten lengter efter. Som ung mann hadde Augustin en aftenstund satt sig ved havets bredd. Han var enn ingen avgjort kristen, men lengslene i hans sjel var vaaknet. Han satt og betraktet aftensolens farvespill henover den blanke havflate. Solen gikk ned. En svak vind fremkalte de skvulpende smaabølger. Augustin fulgte dem med øinene. "Er det dere min sjel lengter efter," spurte han. Da lød der som en stemme fra havets dyp: *"Søk over oss!"* Det blev mørkt, og paa himmelen tendtes de tusende stjerner. Augustin betraktet dem med lengselsfullt hjerte. "Er det dere min sjel lengter efter," spurte han. Da lød der som en stemme fra det høie: *"Søk over oss!"* Augustin falt paa kne paa havsbredden: *"Jesus Kristus, dig er det min sjel lengter efter. Mitt hjerte er urolig, inntil det finner sin hvile hos dig."*

Ja, slik er det, Jesus Kristus er det hver menneskesjel i dypet lengter efter.

Hvordan skal jeg bli en kristen? Vi svarer: *Du blir en kristen kun ved aa komme til Jesus Kristus, ved aa finne ham.* Ja, sier du, men Jesus selv bruker saa vanskelig et ord i evangeliet idag. Nikodemus forstod det heller ikke og kunde ikke fatte det. *Du maa bli født paanytt,* sier han. "Uten at nogen blir født paanytt, kan han ikke se Guds rike." Det er da uhyre vanskelig dette aa bli født paanytt. Hvordan kann et menneske bli født paanytt? Hvem kan nogensinne vite, om han er født paanytt? Født av vann og Aand, sier Jesus. Vi utlegger jo dette almindelig om daapen, aa bli født paanytt i daapen. Vi blev født paanytt i daapen. Men et voksent menneske kan jo ikke uten videre slaa sig til ro med det, som skjedde i daapen.

Aa bli en kristen, aa finne sin sjels hvile, aa faa tilfredsstillet sin sjels lengsel er aa komme til Jesus, aa finne Jesus, aa gi sig helt til Jesus. Ti aa være født paanytt er aa ha faatt et hjerte, som tror paa Jesus og elsker Jesus. Da kan du faa feste sitt øie ved den nytestamentlige kobberorm, ophengt paa korset. "Der er liv i et blikk paa det blødende Guds lam." Det er virkelig aa faa tro, at slik elsket Gud ogsaa mig, at Han gav sin enbaarne Sønn for mig. "For mig er Jesus livet." Hvad er det aa være døpt og gjøre alvor av sin daap? Det er aa være kommet i lag med Jesus og aa leve sitt liv i lag med Jesus. Aa gjøre alvor av sin daap er mere og mere aa faa et hjerte, som elsker Jesus. Og la mig gjenta: Aa være født paanytt er aa ha faatt et hjerte, som elsker Jesus og elsker Gud i ham og elsker brødrene i ham. *Kom til Jesus og gi dig helt til Jesus!* Og du blir en kristen. Hos ham finner du sjel og dine lengsler sin hvile. Hos ham finner du livets mening.

'O tenk, min sjel, aa have satt
sig ved den visdoms kilde!
O tenk, en Nikodemus-natt
hos Jesus i det stille!
Den unnes dig, som søker Gud,
og du skal gaa fra møtet ut
med lys uti din frelses sak,
og annet lag
der blir paa dig fra denne dag!"

Den siste Taare.

Vi leste forleden om en liten pike, som laa og stred med døden. Hun hadde i sin haand et lommetørklæ hvormed hun tørret av sig sveden og taarene, som hun under de haarde anfall ikke kunde holde tilbake. Plutselig gir hun lommetørklæet til moren som satt paa sengekanten: "Ta det du, mama," sa hun. "Skal du ikke ha det mer?" sa moren. "Nei, mama," svarte barnet, "nu trenger jeg det ikke mer; ti nu har jeg graatt min siste taare." Dermed lukket hun sine øine og sov inn.

Den siste taare! Skal den virkelig tørres! Absolutt! Og ingen sorg og sykdom! Ingen uopfylt lengsel. Intet savn og in gen slut paa alt det, som man ønsket mest av alt.

En Misjonær.

besøkte engang en by paa Ceylon. Han kom inn i et hus hvor det kun var en kvinne. Da han hadde talt til henne, sprang hun plutselig op og sa: "Dette er altfor godt aa høre alene, jeg maa hente nogen andre!" Om en stund kom hun tilbake med fem andre hedenske kvinner. Og snart blev der er stor forandring. Det er paa dette vis at evangeliet vinner frem.

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.
Rev. H. L. Urness, Editor,
723 Victor St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to
Rev. B. L. Lokensgaard, Manager,
722 Main St., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the Rundschau Publishing House, Winnipeg, Man.

Læsestoj. Det begynder at komme bra med læsestof for bladet. Det viser interesse og velvilje for Hyrden's missionærende inflydelse. Hjertelig tak til alle som sender beretning fra avholdte møter, "Bible Camps", m.m. Bare fortsæt! Indsendere bedes venlig om at skrive alt i et sprog, enten norsk eller engilsk, saa det kan ordnes mest muligt slik at en del av bladet's indhold blir helt norsk og den anden helt engilsk.

De større møters tid. Juni, Juli og August maaned er den tid av aaret da større møter avholdes. Disse møter bringer altid stor velsignelse til alle der har anledning at være tilstede. Den største del av kirkefolket faar disværre ikke anledning dertil. F. eks. det sore kirkemøte i Minneapolis var kun faa tilstede fra Canada. For nu at gi bladet's læsere, som ikke holder Lutheraneren eller Luth. Herald, anledning til at bli kjendt med det forekom ved dette og andre møter gives der i dette nummer referater o.s.v. Paa grund herav maa en del læsestof ligge over til næste nummer. Haaber indsenderne vil unskjylde.

FORNY DIN SUBSKRIPTION PAA HYRDEN IDAG.

NY SUBSKRIPTION BLIR EN NY VEN AV HYRDEN.

Den Norsk Lutherske Kirkes fællesmøte.

(Fortsat fra side 1)

Besluttet at det paalægges board of education og board of trustees at fremlæge for dette møte en rapport med bestemte anbefalinger i forbindelse med denne sak. Antat av møtet.

Efter at disse to boards ifølge denne beslutning hadde holdt et møte, traadte dr. J. C. K. Preus frem for forsamlingen med en resolution som uttrykte disse boards ønske om at møtet vilde forøke komiteen med 10 flere medlemmer. Dette blev indvilget og de ti mænd blev valgt. Den specielle komite bestod saaledes av board of education, board of trustees og de ti dertil valgte mænd, presidentene for vort seminarium og vore colleges som raadgivende medlemmer. Denne komite, efter grundig diskussion og raadslagnig, fremla for møtet oplysninger (statements) samt visse spørsmaal, paa hvilke møtet selv maa gi svar, for at løsning kan findes for vore skoleproblemer. (Spalterum tillader ikke at opta rapporten.)

Angaaende skolesaken fremla dr. J. A. Aasgaard følgende resolution: "Be it Further Resolved, that the President of the Church, together with the Board of Education and the Board of Trustees, be ordered to present to the next General Convention held in 1936 their proposal as to the arrangement of our educational situation and institutions, such plan to be printed and circulated at least ninety days prior to the convention." Antat av møtet.

Ordination.

Søndag eftermeddag blev tolv teologiske kandidater ordinert til det hellige presteembede. Av disse var følgende kaldt til Canada: Gerhard W. Løkensgaard, St. Paul, Minn., til Prince Albert, Sask.; Sanford D. Sorgen, Holden, Alta., til Lake Alma, Sask.; Albert H. Holm, Sisseton, S. Dak., til Lea Park, Alta. Formand J. A. Aasgaard fungerte som ordinatør assistert av Distriktformænd, teologiske fakultet samt andre av presteskapet.

Luther Teologiske Seminarium.

Følgende resolution tilstemt av seminariets fakultet, board of education og kirkeraadet, blev tilstemt:

Efterdi board of education har antat en viss aldersgrænse for lærere ved vort samfunds colleges, men har ikke hitindtil fattet nogen saadan bestemmelse med hensyn til Luther Teologiske Seminarium, og

Efterdi flere av vore professorer ved seminariet nærmer sig den alder som sædvanligvis sættes til avtræden fra fuldt aktivt arbeide,

Være det besluttet at alderen for avtræden fra fuldt aktivt arbeide med titelen professor emeritus sættes til sytti aar. Fra den tid skal de professorer som har opnaad denne alder anvises saadant arbeide i undervisning og forelæsninger som vil være passende for deres fysiske velfærd og for seminariets behov. Saadant arrangement skal oprettes under opsyn av board of education.

Fra den tid da de paa grund av alder trær av og for saadant delvis arbeide skal professorene ha en løn av $1,200 uten hus.

Være det videre besluttet, for at utgiftene for seminariets drift ikke skal forøkes, at de beløp som saaledes indspares av vedkommende professorers løn skal anvendes til ansættelse av assistenter og instruktører fra tid til anden. Saadanne instruktører skal vælges av board of education paa anbefaling av fakultetet og for et aar.

Disse bestemmelser fattes med det haab at fra tid til anden yngre mænd kan yde sine bidrag til seminariet og at ved de ældre professorers fortsatte virke anstaltens konservative teologiske tradition ikke skal tapes ved en alt for stor og hastig forandring i vort teologiske fakultet med en gang.

Denne resolution at træ i kraft ved begyndelsen av seminariets skoleaar den 1ste september 1936."

En anden betydelig forandring i ordningen av seminariets virksomhet blev bestemt ved antagelse av følgende resolution:

"Efterdi det i løpet av studentenes studietid ved seminariet viser sig mer og mer vanskelig for dem at faa øvelse i præken og i kristelig arbeide,

Være det besluttet at seminariets studenter skal som regel efter fuldførelse av det andet aars studium, anvende ett aar i kirkelig arbeide som assistenter hos bestemte prester og derefter vende tilbake til seminariet for at fuldføre studiet ifølge det foreskrevne kursus. Denne ordning skal træ i kraft med "midler"-klassen i 1934 om mulig.

Være det vidre besluttet at det teologiske fakultet, board of education og kirkeraadet skal utarbeide detaljene i denne plan, bestemme reglene hvorunder den skal drives og sætte planen i kraft."

Canada Distrikt.

Med hensyn til Canada Distrikts stilling i samfundet hadde organistionskomiteen stillet følgende forslag:

"At Canada Distrikt efter et tidsløp paa ti aar betragtes som uavhængig av Den Norsk Lutherske Kirke i Amerika, Imidlertid loves Canada Distrikt et bidrag paa $20,000.00 for det første aar, et beløp som reduceres med $2,000.00 pr. aar indtil tiaarsperioden er utløpet. Samfundet nominerer og Canada Distrikt vælger den første president under denne ordning for en embedstid paa seks aar, hvorefter Canada Distrikt har utelukkende ret til selv at vælge preseident. I de nævnte ti aar fører Den Norsk Lutherske Kirke tilsyn med arbeidet i Canada paa samme maate som inden de Forenede Stater."

Formand Akre og andre uttalte sig imot antagelsen av den del av dette forslag som vilde skille distriktet fra Den Norsk Lutherske Kirke. Komiteens sekretær, dr. J. R. Lavik, fremla derfor følgende forslag som blev tilstemt:

"Besluttet at komiteens plan med hensyn til Canada Distrikts status tilstemmes i princippet, men at dens gjennemførelse utsættes indtil bestemmelse fattes derhen ved et senere møte av samfundet."

Outlook College.

Følgende resolution blev fremlagt fra Canada Distrikt: "Efterdi Den Norsk Lutherske Kirke har formelt erklæret sin dype interesse for Canada Distrikts fremtidige velfærd, og

Efterdi kirkens fremtidige velfærd er nødvendigvis avhængig av dens læreanstalter, og

Efterdi den financielle stilling paa grund av daarlig avling og den almindelige depression er saadan at Outlook Junior College maa lukkes for nærværende dersom skolen ikke faar hjælp fra samfundet,

Være det derfor besluttet at Canada Distrikt paa det alvorligste ansøker om saadan hjælp som vil gjøre det mulig for distriktet at holde sit eneste junior college gaaende."

Paa Canada Distrikts vegne,
John P. Tandberg,
Gustav Ostrem.

Da en lignende resolution til støtte for Clifton College var indløpet fra Iowa Distrikt, blev det besluttet at dette overlates til board of education til overveielse og avgjørelse og at dette board skjænker Outlook College sin opmerksomhet og yder hjælp om mulig.

Hjem for gamle prester.

Med hensyn til det omtalte hjem for gamle prester fattet møtet følgende resolution:

"Samfundet er alvorlig interessert i spørsmaalet om oprettelsen av et hjem for vore gamle prester og deres familier; være det besluttet at board of pensions sammen med board of pensions bemyndiges til at handle saaledes i saken som de maa anse tilraadelig."

Valg.

Til første viseformand blev valgt dr. T. F. Gullixson; til anden viceformand dr. G. M. Bruce; til sekretær dr. A. J. Bergsaker; til kasserer dr. H. O. Shurson.

Til medlem av kirkeraadet; Canada, Mr. George Gilbertson, suppleant prof. K. Bergsagel.

Organisationskomiteens rapport.

Det var allerede tirsdag og liten tid igjen til at overveie de mange ting som forelaa. Der var endnu dele igjen av organisationskomiteens rapport som ikke var blit behandlet. Da der ingen utsigt var til at møtet kunde skjænke disse avsnit tilbørlig opmerksomhet, fremla komiteen gjennem sin sekretær, dr. Lavik, følgende resolution, som blev antat:

1. Besluttet at behandling av komiteens forslag angaaende "Order and rules of procedure" med undtagelse av par V blir utsat til næste fællesmøte.

2. Besluttet at par. V om "Reports and their Consideration" tilstemmes og blir gjældende ordensregel som en prøve for møtet i 1936.

3. Besluttet at alle regler og regulationer som staar i strid med disse resolutioner er herved ophævet.

Møtet bestod av 608 prester, og 475 delegater ialt 1,083. — *U.*

Canada.

Canada er et land hvortil der nu foregaar en folkevandring. Statifflikken for 1901 viser at der da var en befolkning av 5,371,-315. Cen'us for 1931 viser 10,376,786. I den nævnte 30-aarsperiode blev folkemængden forøket omtrent 93 procent. Den blev altsaa næsten fordoblet. I samme tidsrum forøkedes folkemængden i de Forenede Stater omtrent 61 procent.

Som bekjendt er immigrationen til de Forenede Stater forholdsvis nærpaa stanset. Man har nu begyndt at nære frygt for at antallet av indbyggere i vort land snart vil begynde at falde av. Mussolini har jo uttalt den mulighet at der om et hundrede aar vil sitte en neger som præsident i det hvite hus. Det vil da si at antallet av den hvite befolkning vil formindskes, mens negerfolket hurtig formeres. La nu det være saa sin sak.

Det som for øieblikket interesserer os er strømningen av folk til Canada. Iblandt dem som utgjør denne strømning er mange norske.

Hvor langt vil nu vort samfund strække sig for at være med og lægge en grundvold for nuværende og fremtidig kristendom i dette fremtidens land? Den nævnte folkevandring fremover fra 1840-tiden og ut over vestens prærier regnet fra Illinois og Wisconsin like til Stillehavskysten, er i det væsentlige forbi. Vore norske lutherske kirkesamfund drev under de forhold hjemmenissionsarbeidet med iver og kraft og de vokste og blev forholdsvis store. Nogen større vekst fra denne kilde er forbi. Men Canada ligger færdig. Her er et mægtig kald til den kristne kirke til at yde sit bidrag til at kristendommen maa faa sin plads i dette lands voksende civilisation. Og vort samfund maa ikke forsømme at yde sin del i denne gjerning.

—Lulheraneren.

Søndag Skole Convention.

Board of Elementary Christian Education besluttet ved sidste møte at der til høsten skal holdes et almindeligt stevne, — convention — av samfundets søndag skole lærere. Planerne for møtet er endnu ikke utarbeidet, men tanken er at møtet skal holdes i Minneapolis 5te til 7de oktober.

Der er sat paa bane en bevægelse som gaar ut paa at gjøre lørdag, den 6te oktober, til en Søndag Skole Lærers Anerkjendelses Dag ut over hele landet. Ingen bedre anerkjendelse kan gives vore søndag skole lærere, disse trofaste arbeidere, end at give dem anledning og hjælp til at overvære et møte, hvor søndag skolenes opgave og arbeide diskuteres og behandles. Der er 15,000 søndag skole lærere i vort samfund. Det er maaske ikke formeget at sige at de repræsenterer kirkens ædleste kræfter til deres aandelige opbyggelse.

Programmet for møtet vil bli opbyggeligt og belærende. Søndag skole lærernes praktiske spørgsmaal vil bli indgaaende behandlet av samfundets dygtigste arbeidere paa dette felt.

Lærere bør begynde nu med at lægge planer for at overvære møtet.

ER GUD TILFREDS MED DIG?

"Han har gjort alting vel" Mk. 7, 37. Hvem var det som hadde gjort alting vel? Jo, det var Jesus.

"Tilfreds med Jesus," saa begynder et stykke i "Broderbaandet."

Tilfreds med Jesus. Tilfreds med Ham som gjorde alting vel. Det var let sak for folket at føle saaledes efter at Han hadde bespist de tusinder, helbredet syke, osv. Men har du tenkt over hvad det betyr for dig og mig at Gud Fader var og er tilfreds med Jesus? "Dette er min søn den elskelige *i hvem jeg har velbehag*" Som din og min Stedfortreder, var og er Faderen "tilfreds med *Ham*" Da Han sonet for din synd var Faderen tilfreds med Jesus.

Er du derfor i Kristus, og Kristus i dig, da er Han tilfreds med dig. Ja, saa tilfreds som Han er med sin Enbaarne Søn.

Da *vil du*, selvfølgelig, *hvad Han vil*.

Hvad har du gjort med livet dit? Lever du Kristus, eller lever du endda for dig selv? Hvor ofte om dagen samraader du dig med Ham? En husholder vil altid samraa sig med sin herre.

Vi ere husholdere. Og i 1. Kor. 4, 2 leser vi: Forøvrigt kreves det av husholdere at de maa findes tro. Er Herren tilfreds med din troskap?

Som enkelte personer og som Samfund har Herren betroet os en stor opgave; at opholde Kristelige skoler, drive Missions arbeide, hjemme og ute, samt, barmhjertighets arbeide. Hvad har du gjort for at arbeidet kan gaa frem? Hvor meget har du gjort at faa samle ind den del Herren venter av dig og den menighet du tilhører?

ER HERREN TILFREDS MED DIG?

G. J. Ostrem.

En Ny Bog. Tiden Er Nær.

Johannes Aabenbæring enfoldig utlagt. Tilegnet vort kirkefolk.

Av Pastor H. Jenssen.

Dette er titelen paa en ny bog som netop er udkommet og som kan faaes gjennem vore prester i Canada eller ved at sende bestilling til: Rev. J. J. Akre, Melville, Sask. Bogen koster 75c. Forfatteren er past. Halvor Jensson av Rainy River, Ont. Han døde den 7de Mars 1933 og fik ikke opleve at se sin bog. Past. Jensson var født 15de Aug. 1857, var seminarist fra Hamar seminar, var lærer i Trysil og Vaaler 78—90. Frekventerte Augsburg Sem. 92—95; var prest i Farwell, Minn., og Belgrade, Minn.; var lærer ved Nordvestens missionsskole i Belgrade, Minn., 1897—1903; var prest i Hanley, Sask., 1904 og siden paa flere steder i Staterne. Av forordet til hans bog anføres følgende: "Det trækker op til uveir. Slik ser det ut baade paa det kirkelige og det sociale omraade. Stormsignaler er baade synbare og hørbare, men det synes som om folk flest er blinde og døve for denslags. Heller ikke mærkes synderlig til nogen 'alarm blæsning.' Og det lille som er at mærke, er for en stor del noget mat og utydelig. Det forekommer mig at basunens lyol ikke er klar nok. Dette ledet til avfattelsen av foreliggende enfoldige og likefremme fremstilling av aabenbaringens indhold." — Kjøb bogen og læs den, den vil blive dig til velsignelse. —*Akre.*

STEWARDSHIP.
"The Silver is Mine and the Gold is Mine. . ."

Here is a topic that we are all more or less interested in.

When Paul wrote to the Corinthians ch. 3, he says "We are labourers together with God." And in the following chapter he says: "Let man so account of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of God."

As labourers and stewards we have been entrusted with that which is greater than all riches of the world. (Let us not forget that the silver and the gold also is the Lord's). He has entrusted us with the great work of bringing the Gospel of Christ to the world, that people on the way to perdition, may believe and be saved.

"Moreover" says the apostle, "it is required in stewards, that a man be found faithful."

At a representative meeting at Moose Jaw, July 14th, the financial side of our Church work in Canada was discussed; at the same time the 1935—1936 budget was allocated to the various Circuits.

The question before us was: *How can we do our share?* Such questions would not require much discussion if it could be said of us that we are "found faithful stewards."

"A penny a day" was the plan considered. Let us have a Missionsbox in every home, and let each member give unto the Lord's work "one penny or more a day for 3 month." That is not much from each one, but if all in our church did this, it would mean about $500,000.00.

Will all who know God, pray, first of all for yourself, that you may be faithful; then pray for every other believer; then for those who know not God. Pray that God may have His way in our lives, that will then include our funds for the Lord's work too.

The Lord is looking to us to see what we will do. May every pastor and every member take hold of this work too as never before. —*G. J. Ostrem.*

Greetings from the Field.

One Pastor writes as follows: We are very happy. We tried a new method to raise money for the budget and it worked far better than we had dared to hope. The drought has worked such havic that we hardly knew what to do because we feared the reuslts of an offering.

HOW? On Ash Wednesday, Febr. 14, forty ladies left a mission box in every home in Trinity. *Every member of every Family* was urged to give a penny thank-offering for *every meal* they ate *during Lent.* The box should be kept on the table where they ate. If it got too small, they should cut a slit in the top of an empty coffee can, seal it with tape, and use it for the Lord's treasury. The same ladies would collect the boxes or cans forty-three days later, on GOOD FRIDAY, March 30, beginning at 9:00 o'clock, the time when Jesus was nailed to the cross. If this plan was followed we would have the most happy Easter of our experience.

1. The risen Christ will greet us once more.
2. We will have paid our Synodical Budget in full.

Suggestions:

1. As many families as possible should follow the plan.
2. Some may not be able to give a penny for every member. In such cases we urged them to give a penny-a-meal for the whole family.
3. Single wage earners are urged to pay for as many extra children as possible at each meal.
4. Some families also will be able to pay for others. One has agreed already to pay for 25 children each meal besides their own.

Hints:

1. Give a thank-offering for each meal for a departed loved one.
2. Give to the Lord each meal in happy memory of absentee children.
3. Those who plan larger gifts each year, try to give now.
4. Offer a prayer with every offering during Lent.
5. Give what you can. "God loves a cheerful giver."

We were so happy on GOOD FRIDAY when the same forty ladies gathered the boxes and found $652.00. The final results may go a little higher. That meant that there were 65,200 thank-offerings. It was really a self-denial offering under the Ladies' Aid for all the departments.

"Look on the fields that they are white already unto the harvest."

Fra Arbeidsmarken Vor.

Oscar Berg fra Outlook, Sask., holdt religionsskole i Norrøna mhd. ved Bulyea, Sask., i Juli maaned. Skolen avsluttede med en fest den 2tde Juli.

Tretten unge mennesker i Norrøna mhd. blev konfirmert Søndag den 29de Juli. Deres navne er følgende: Astrid, Edward, Anna, og Melvin Tagseth; Leonard, Ingolf, og Arthur Brevig; Gudmund Thompson, Anton Nordal, Solveig Hanson, Norma Evenson, Alice og Edna Pederson. Kun en av konfirmantene læste paa engilsk. De øvrige læste norsk. —*C. L. Jothen.*

Pastor Johan Hilland holdt konfirmasjons- og avskjeds gudstjeneste i St. Olaf menighet, Viceroy, Sask., søndagen den 10. juni. Blant konfirmentene var der tre fra Regina, 7 fra Ogema, samt 10 fra Viceroy. Efter gudstjenestens slut takket hr. M. Hagen paa menighetens vegne pastor Hilland for den tid han hadde vært iblant dem, — og overrakte ham en reisehaandkuffert, som gave fra menigheten. — Avskjedsoffer blev ogsaa optat. — Fra Kvindeforeningen i Ogema blev pastor Hilland og frue foræret et par nydelig broderte putevær.

Den vakre høitidelige gudstjenste sluttet med at St. Olaf menighets kvindeforening serverte lunch for den store forsamling.

Sommer leiren ved Lake Thomas ner Viking, Alta., holdtes den 8de til 15de juli. Pastor Saugen, som hadde planlagt denne leir som en bibel-uke iser for de unge, følte sig nok lidt urolig den første eftermiddag: Kom der til at bli nok tilslutning saa det vilde gaa? Hans engstelse viste sig ugrundet. Endskjøndt tanken var aldeles ny i dette strøk kom der en stor flok fra første kveld av. Tredive blev indskrevne som elever — de allerfleste fra pastor Saugens kald. Lærerne var Pastorerne Saugen og Stolee, Miss Cora Martinson og Mr. Olaf Larson. Den sidstnævnete førte tilsyn med gymnastik og sport i fritiden. Formeddag og kvild holdtes timer i bibelske karakterer, Jesu Liv, Paulus brev til Galaterne, Søndags skole og religionsskole. Der blev lekser git, og interessen vokste fra dag til dag eftersom man kom mere og mere ind i Guds ord. "Kunde vi bare holde paa en uke til'." var et almindelig udtryk som uken nermede sin avslutning.

Søndags morgenen den 15de mødtes lerere og elever for sidste møte alene. Det var et møte i selvprøvelse for Herrens ansigt og i bøn. Klokken elleve holdtes gudstjeneste med altergang og det var en glæde at se hvor mange av de unge, konfirmerede det sidste aar eller to, tog del. En stor forsamling fyldte det store Indremissionstelt som brugtes som samlings sted. Om eftermiddagen kom knapt halvparten av folket ind til den specielle session for barna. Miss Martinson talte til disse, efterat hun frøst hadde mindet forældrene om deres ansvar med hensyn til husandagt og en klar bekjendelse.

En kollekt blev optat til Bibel leiren, og efter sessionen mødte intereserede fra de forskelligen menigheter for at faa istand en ordning saa at en saadan leir kunde holdes hvert aar. — P.B.S.

NEWS FROM MOSSBANK:

Circuit President of the W.M.F., Mrs. Mrs. H. Egland, Moose Jaw Circuit, has been visiting the Mossbank Parish from July 20— to July 26. On Friday July 20. she attended the St. Lukas L. A. picnic at Mr. Ernest BlomJuist's farm, Congress. A large crowd was present and spent a pleasant afternoon. The picnic was opened with devotion followed by a good programme of readings, songs, and a speech by Mrs. Egland on W.M.F. work in general and Elementary Christian Education in particular. — After the programme sports were held, and lunch served. Friday night she travelled with Rev. and Mrs. Dahle—Melsæther to Scout Lake and Saturday attended the L.A. meeting of the Grand Valley congregation. A good programme was also prepared for this L.A. meeting. Mrs. Egland told of her experiences in W.M.F. work and gave the ladies much good advice. More than 50 people were present.

Sunday Mrs. Egland went with Rev. Dahle—Melsæther to Vantage where she attended the funeral of the late Mrs. Carl Magnusson.

In the evenig Mrs. Egland spoke in the Mossbank Lutheran Church. On Wednesday at 2 p.m. the Lake Johnston L.A. had their meeting in the church. Mrs. Egland had been invited to speak at this meeting, which invitation she had accepted. A very pleasant afternoon, with questions and answers, planning and preparation for the coming year, followed. At this meeting Rev. Dahle—Melsæther spoke of the work on the foreign mission fields.

While in Mossbank, Mrs. Egland stayed at the home of Rev. and Mrs. Dahle-Melsæther. Mrs. Egland left Thursday afternoon for her home at Midale, Sask.

Members of the Grand Valley congregation, Twin Valley, Sask., and of the Lake Johnston congregation, Mossbank, met at the parsonage in Mossbank, on Friday, July 27th. The occasion was Mrs. Dahle-Melsæther's birthday. The pastor and Mrs. Dahle-Melsæther were very happy indeed to see the members of these two congregations pay a visit. A pleasant afternoon was spent and after supper the guests left with wishes for many happy returns.

Mrs. Carl Magnussen, member of the Grand Norwegian Lutheran Church, was fatally burned when coal in the stove exploded after she had lighted the fire to get the evening meal ready. Mrs. Magnusson managed to escape from the burning house to the yard, where her eldest son Marlow, wrapped her quickly in a robe to extinguish the flames of her burning clothing.

Dr. Swanton, of Mazenod and Dr. Bridge, of Assiniboia were summond to the scene of the tragedy and the unfortunate woman was rushed to the hospital in Assiniboia, where medical aid alleviated her suffering as much as possible. Her case was a 100 pct. and there was absolutely no hope of her recovering. She passed to her rest at 10.25 p.m.; having received the Holy Communion from her pastor, Rev. Dahle-Melsæther, earlier in the evening.

The funeral services were held in the United Church, Vantage, on Sunday at 2 p.m. and was conducted by the Norwegian Lutheran pastor, Rev. Dahle-Melsæther of Mossbank, who took for his text: Romans 8: 39—39, the theme: "God's unchangeable love." The singing was led by the United Church choir, and Mrs. S. Archer sang a solo. In the funeral cortege there were about 100 cars, nearly 500 people attended to pay their last respects. The casket was covered with beautiful flowers. Interment was made in Ettington Lutheran Cemetery.

The late Mrs. Magnusson was born in Bellingham, Minn., on July 3, 1893. She came to Canada with her father in 1912, and was married on July 20, 1914, to Carl Magnusson, and has since lived near Vantage. She is survived by her husband, and their three children, Marlow, aged 17; Alice, 14, and Lawrence (Lori, 8; two brothers in California and a sister in Minnesota. —Ref.

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. Vinge, correspondent, Bagley, Sask.

The 1934 District Convention of the Manitoba and Saskatchewan Y. P. L. L. was held in Central Lutheran Church, Moose Jaw, Sask. E. E. Hoff, pastor, July 12—15. The convention was well attended, and an inspiration in every way.

The Convention opened Thursday Evening, July 12, the President Prof. Bergsagel presiding. Pastor E. E. Hoff gave the address of welcome, and briefly outlined the program of the Convention. This was followed by an address by the President. He expressed on behalf of the District League, appreciation for the invitation to hold the convention at Moose Jaw. He introduced the convention theme, "Launch out into the Deep," touching especially upon how the challenge had some to Peter at various times. Duet by Miss Carrie Farberg, and Mrs. McCullough followed. Already at this session a large number were gathered, and the time after this session was spent in meeting new friends and renewing acquaintances.

In the absence of the President at the day sessions and Friday and Saturday, Pastor A. M. Vinge presided. Friday morning session opened with Bible Study by Pastor A. M. Vinge. The letter to the Colossians was studied. The first in a series of papers was given by Josef Haave of Robinhood on the topic, "Launch out on the Deep of God's Word." Launch out means to go deeply into everything. Illustration, Diver in the ocean. We must have support to dive deeply. We get the strength as we need it. Suggestions for study were given. A very practical paper. We were fortunate in securing Dr. N. M. Ylvisaker, Executive Secretary of the International Y.P.L.L. as convention speaker. He brought greetings from the International Y.P.L.L. and delivered a challenging message on the "Burning Heart." Christianity is the Gospel of Burning Heart. It has been carried forward by burning hearts. The burning must come before the shining. The burning comes through brooding over God's Word. A challengiing message indeed. Professor Schmidt of Luther College Regina, Editor of the new Lutheran Paper the Lutheran Voice brought greetings, and spoke for the new paper. The session closed with singing the doxology.

Friday Afternoon session opened with Bible Study. This was followed by a Hymn Sing led by the District Choir Director, Mr. Oscar Mossing, Viceroy. Pastor A. Hjortaas, Macrorie Sask., spoke in the Norwegian language on "Launch out into the deep of God's Grace." When the call came to Peter he gave all to his Saviour. He made no excuses. God calls to us are we willing to do as Peter did? Dr. N. M. Ylvisaker then spoke on "The Organized work of the Y. P. L. L. of North America." It was intensely to hear of the great progress of league work. The total membership in the International league is 100,000, and there are ten districts and ninety-seven circuits. He paid a beautiful tribute to "Chaplain Gronlid" for his work in connection with the youth movement in Canada. Dr. Ylvisaker and Pastor Gronlid had been army chaplains in the armies of their respective countries. They met after the war and shared experiences, and found that a great vision of the possibilities of youth work had been similarly impressed upon each of them. After this inspiring message the question box consumed the rest of the time of the afternoon session. How helpful and instructing it was.

Professor Bergsagel presided at the evening session. Devotion was conducted by Adolph Odland, Torquay, Saskatchewan. Duet by Egland sisters from Midale. Song by LacQuir Quartette, Torquay. The first of a series of papers was given by Miss Janet Ivesdal, Naicam on the topic "The Luther Leaguer and Christian Missions." This paper was well repared and served as a very fitting introduction to the moving pictures of our mission fields in Madagascar presented in so interesting a manner by Missionary Ondrew Burgess. The pictures presented the life and customs of the natives, and the blessed fruits of the work of our missionaries. What challenge was presented when the pictures setting forth the contrast between the light and darkness. Christian missions pay large dividends.

Saturday morning opened with Bible Study. Duet by Haave brothers from Weldon. The third paper was then deliverd by Oliver Hanson from Bagley, on the topic: "The Luther Leaguer and Personal Work." Personal work is the privilege of the child of God. Paul preached even in prison. Christ has promised to make us fishers of men if we follow Him. This difficult work can only be done in the strength of Christ. A solo, "For you I am Praying" was sung by Carrie Johnson, from Overland, Sask. This was follow by the fourth paper, "The Luther Leaguer and Christian Education" by Edwin Marken, Swift Current. Education is compared to a gigantic structure. The cornerstones are the Sunday School, Confirmation Class and the Church, and Christian Colleges. The home, however, is the real foundation for the beginning of Christian Education. Some nuggets from his paper, "Children are the rosebuds in the garden of our God." "Our age with its frivolity and lust is the modern slaugther of innocents." Dr. A. J. Bergsaker, General Field Secretary, brought a message on, "What does it mean to be a Christian. To Follow Jesus is to open our hearts so that Christ lives His life through us. Three general requirements: 1. A Cheerful giver. 2. Loyality to the Church. 3. Diligent study and prayer. A hymn was sung after which the rest of the session was spent with the question box.

Afternoon session. Bible Study. Song, "What will yet do with Jesus" by Overland Choir, Overland, Sask. Dr. Ylvisaker was scheduled for an address at this time, but decided to use the time to answer questions instead. A very profitable time was spent. Song by the Overland Choir, "Does Jesus Care?" It was decided that the leadership of the conference groups be left with Dr. Ylvisaker. He introduced the discussion by raising these questions:

1. What attitude shall I take towards modern science and secular thought?
2. What books shall I read as guides to a reasonable faith?

Miss Dorothy Dodds of Moose Jaw read a paper on Moral Problems. She set forth some very pertinent questions introducing the discussion on the choice of amusements. Dr. Ylvisaker then took up the question of the dance. Very forcefully and convincingly he brought out the danger of the dance. From his long service in the interest of youth, he speaks with authority. The question was dealt with in a sympathetic manner.

After this session was over ar-

rangements had been made to take the visitors on a tour to the City Natatarium, the Wild Animal Park, the tour ending with a weiner roast at Kingsway Park. A very enjoyable time was spent.

The business session was held on Saturday Evening. The Election resulted as follows:

President Prof. K. Bergsagel, Outlook,
Vice-President Pastor A. M. Vinge, Bagley,
Secretary Miss Anne Solberg, Moose Jaw,
Treasurer Mr. Joseph Haave, Weldon,
Mus. Director Mr. Oscar Mossing, Viceroy.

A resolution was read by Dr. A. J. Bergsaker that each Y.P.L.L. member aid in the penny-a-day project to help church finances. Adopted.

Since there is a decided advantage that each circuit has tis own letterheads on which the vtrious circuit projects are listed, and since there is a heavy duty charge on stationery from Augsburg publishing house, Pastor B. Lokensgaard, Saskatoon, was elected to secure prices on such stationery in Canada, secure an electro of Luther's Coat of Arms from Augsburg, and to be the agent through whom stationery should be ordered by the leagues or Circuits in Canada District.

Business session adjourned.

After the business session moving pictures of the mission fields in China were shown. Since the crowd was now so great that Central church could not conveniently accomodate it, the pictures were shown in the open outside the church, the church wall serving as background for the screen. A large number was present to see the pictures and they were much appreciated.

To accomodate the crowd for the morning service on Sunday the service was held in St. Anderw's Church. Pastor Hoff served as liturgist, and Dr. N. M. Ylvisaker preached the sermon. The theme of the sermon: "A Dethroned God." A liberal offering was given towards the league work.

The afternoon service was held in the auditorium of the Technical School. Scriptures and prayer by Josef Haave, Robinhood. The massed choir under the direction of Oscar Mossing, Viceroy, rendered the following program:

Lovsang (Norwegian).
The Vision of Christ.
Jehovah's Pris (Norwegian).
O Lord of Heaven. Solo part by Mrs. A. Anderson, Moose Jaw.

Much credit is due to the local choirs from various congregations, and to the Choir Director who so efficiently performs the directing of the singing.

After the Choir Concert Dr. Ylvisaker spoke on "The Youth Crusade with Christ." Dr. Ylvisaker again brought out facts about the growth and progress of the youth organization in our church. The purpose of our young people's work is to help our young people to love Jesus Christ more.

The choir sang the anthem "In Heaven Above" Solo pose, Lloyd Slind, Dahlton. President Bergsagel introduced Prof. Nordgaard of New York who then expressed his appreciation of his stay at the convention. He also touched upon the great work done by the Y.P.L.L. The session closed with the singing of "Lover Herren" by the massed Choir.

The evening service was also held in the Technical School. Pastor Sanford Sorgen of Lake Alma, Saskatchewan opened with devotion. Song: "Rose of Sharon" by the Weldon Quartette.

Dr. A. J. Bergsaker gave and address on II Timothey 4:7. Christ is the fountain of perpetual youth. Life here is a preparation for the eternal life. Everything must be subservient to the glorifying of Jesus. A challenging message.

President Bergsagel welcomed Pastors Sorgen and Lokensgaard (Prince Albert) into our midst.

Pastor G. Lokensgaard, Prince Albert brought greetings from Saskatoon Circuit.

Duet by Carl and Anna Hansen, Maxim.

Remarks by Oliver Hanson. He also brought greetings from Einar Haave, president Prince Albert Circuit.

Anthem: "O Sacred Head now Wounded" by massed choir. This was a request number.

Greetings from Moose Jaw Circuit by Pastor A. M. Vinge, former president of the Circuit.

Pastor Hoff thanked all who had in any way contributed to the program.

President Bergsagel conveyed fraternal greetings from the Central Alberta League, and from the Lutheran Free Church.

As a fitting climax to the convention, The Right Rev. J. J. Akre gave the address on, "Launching out with Jesus." He brought out forcibly that we must now go home and put into practice the blessed truths learned at the convention. The place of service is where God has placed us at the present time. The time to launch out it "Now."

Thus the convention ended with the challenge to launch out with Jesus. The benediction was pronounced by the Rt. Rev. J. J. Akre.

This report would not be complete without mentioning the free camp site made use of by the young people. Here they gathered from the various sections of the Province, camped together, and shared experiences with one another. South and North Saskatchewan fellowshipped with each other.

Who shall forget that Monday morning down at the camp site! A happy group of young people was there. Unashamed, with tearstained faces they spoke of their experiences whn somone within their group had found the Christ. Who konws how many more in the convention hours laden with that tremendous challenge found their peace in launching out with Christ?

A. M. Vinge, Correspondent.

"With Christ on the Mountain Top."

A very successful Bible Camp, sponsored by the Young People's Luther League of the Swift Current Circuit, was conducted at Cypress Hills' Park, south of Maple Creek, July 10th—22nd.

Fully 250 people attended this Bible Camps, — some remaining throughout the whole time, and others for only part of the time. All who attended went away happy, thanking the Lord for the many blessings they had received. It was indeed an inspiration to meet together and study the word of God at such a beautiful place.

The rising whistle blew every morning at 7 o'clock, whereupon the students scampered out of their tents and proceeded to prepare their breakfasts. Some would arise earlier and take an early morning dip in the nearby lake before partaking of their morning repasts.

When the meal was finished, and the dishes washed and put away, everyone proceeded along the path which led to the meeting tent. The tnt was set on a hill amid stately, beautiful pines, — away from the noise and bustle of the world. It was an ideal place to meet with the Lord. Everyone remained in the tent from 9:30 until 11:30 receiving instruction in the Word of God. The Bible study was very ably conducted by Rev. G. M. Trygstad of Camrose, Alta., — a man of wide and eventful experiences in the service of the Master. During the days spent at the camps, the first sixteen chapters of the Gospel of St. John were studied and discussed. A portion of the Book of Psalms was also studied under the direction of Rev. G. J. Ostrem of Admiral, Sask. Rev. K. O. Kandal of Frontier, Sask., also assisted with the Bible study.

The afternoons were spent in recreation. The spirit of true Christian fellowships and sportsmanship pervaded the sports, which took the form of swimming, canoeing, hiking and motoring. Towards the latter part of the afternoon, everyone returned to camps again with ruddy complexions and keen appetites. With the spirit of the outdoor man, they all prepared and ate their evening meals.

At 7:00 o'clock they all wended their way up the beaten path agaain to the tent, — theire to spend another hour with the Lord "on the mountain top."

On Monday July 23rd the campers left for their respective homes again, resolving to be better crusaders for Christ.

E. Marken.

THE SYLVAN LAKE LUTHERAN BIBLE CAMP.

A more beautiful site than that occupied by the Lutheran Bible Camp at Sylvan Lake could hardly be found. And none better located. It is west of Red Deer, the half way point between Calgary and Edmonton. The tall trees, the fine spring, the clear lake with the blue hills beyond, all called to worship. A meeting place in the form of log and lumber hall about thirty by sixty feet in size has been constructed by the industrious Danes from Dixon and elsewhere. Also several private cottages. There were straw mattresses for the use of visitors and students and tents for hire.

A large group from Bethany, Donalda, camped besides the main hall. Smaller groups took advantage of the excellent cooking of the camp boarding club. Swimming and boating occupied much of the free time.

The attentive youthful faces as they gathered morning and evening to study the Word, and afternoons to discuss Sunday School methods, testified to the interest in the hearts. And the pictures and reports from the foreign mission fields, India, Madagascar, China, gained many friends for Christ's work abroad. And how the interest for the work at home grew! The Bethany group is all set to invite the home confirmands along as their guests next year. Could a better way be found to help the recently confirmed youth to a realization that good fellowship and real joy is found in the company of God's children rather in the world? Pray much for the Bible camps that the Lord may reach our young people and our old people in a special way through them.

—P. B. Stolee.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Broderick, Sask.

President's Message.

Dear Co-workers:

Centering about the glorious theme, Christian Stewardship, and the motto, "Be strong, all ye people of the land, saith the Lord, and work: For I am with you," we are for the tenth time in convention assembled.

What means this great gathering? Why all this expense? To see and hear missionaries tell of our work? That is a privilege and means much. To hear fine soul-stirring papers? Yes, that is needful for many do not read, thus to be set aflame. Is it for spiritual communion? Oh, how much that means! But the aim of all these is to arouse and inspire every woman of the church to do her part in conquering souls for Christ.

From a convention radiate new plans, new enthusiasm, new faces with which to reach remote places at home and abroad. The convention which we have looked forward to, is now here, the work well organized and everything in running order. What more is needed to insure a good convention? What more? Everything, if this be all. "Without me ye can do nothing." Not by numbers, nor organization, but by His spirit, says the Lord of Hosts. And so, we have asked in our opening service, that God in His mercy will be with us during these convention days and bless us.

Christian Stewardship.

The period of the late war was one great sermon on stewardship. "You are not your own during war times." Under this call our boys by the million pledged their all, and citizens conversed and distributed their resources. Will a Christian do less? For a Christian it is but a step to say that all that we have, strength, time, talents, money, all belong to God.

Edison, gazing on the rolling billows, from an ocean liner, said, "It makes me perfectly wild to see all this force going to waste." This wizard longed for control over wasted force. How much more does not our Creator long for unhindered supremacy over the wasted forces in the daily living of His children. 'What do the Americans do with all the time they save?" asked a Japanese girl.

Looking from a platform upon a sea of faces, Dr. Gutherie said, "What power is here! What immense moral power! It is impossible to estimate the power that lies latent in our churches. Why latent? Because neither men nor women fully appreciate their individual influence or estimate rightly their individual responsibility?"

"Occupy till I come," should be the label on our pocketbook. "Then it would open more easily when the Master comes for His own," someone said. Jean Ingelow said, "Let us have enough giving while we can, and enjoy the best part of possesions." Can in any sense that which is wrested from us by the hand of death, be called giving?

"It is the riches that you give, that you will always have," said a Roman poet. Let not lack of funds become an excuse for inactivity, but rather a challenge for ingenuity and resourcefulness. Only half of the year remains, and we note that our Church may face arrears. Now is the time, before our societies rcatter for the summer, to gather up our forces, take new courage, warm our hearts and strike before our enthusiasm has chance to cool.

A trust has been committed us. What is this trust? The work is the trust. What is meant by the work? Bringing Christ to the millions in our own lands and in foreign fields.

Foreign Missions.
"Why am I a missionary? Because Christ has gripped me."

The trite saying, "We can't all be missionaries," is only partially true. We can be missionaries and are expected to be missionaries. Many of us are disqualified to actually do work abroad, but we can go with our prayers, sympathies and gifts. How much "Grandma Johnson" of Beresford was able to do! Work at home must be done with vigor, for we are equally responsible with our representatives on the foreign fields. They have assumed dangers, hardship and weariness. Are we exerting proportionate effort, so that their work may be as successful as possible?

We are saddened whenever we detect a disinterested attide towards foreign missions, and find that some even doubt the wisdom of the movement. But how encouraging are not the reports from the foreign fields! We thank God for the spiritual awakening in China, and for the sober, intelligent, devoted leadership that comes from some of her Christians. The stimulating news from the religiously responsive Malagasy and Zulus, should spur us on to added efforts, thus encouraging them to hold fast. The growth we have prayed for, has come. Christ's work needs increased gifts. Is it not sad that money needed, so often has to be coaxed from us? May our Heavenly Father who has given us this wonderful work to do, awaken in us a greater sense of Christians stewardship. At this convention we welcome several missionaries. May their words strengthen our faith and rekindle our enthusiasm. Though far apart, we work together.

Behold a missionary and his wife, laboring faithfully! Mrs. Carl Otte of Africa writes, "We thank the people at home for their kindness to us, we endeavor not to disappoint them nor our God, in whose cause we live and labor." Dear members of the Federation, let us not by lukewarmness disappoint them and our God. How much we should appreciate the missionary's wife. By maintaining a Christian home, she doubles the efficency of the missionary himself.

One missionary said, "How I wish every society would feel that it were working here." Another said, "Think of us by day, and when you are awake by nigt, think of us." Let us also remember the native workers without whose help the missionaries would be handicapped, and the people among whom they work. May their hearts be opened to receive the message also intended for them!

The convention of our Church opens today, and many are the problems that confront this body of earnest, serious-minded men of the Church. The time is here for us to ask Jesus to guide safely. The Policy of supporting Foreign Missions independently of the budget, is an important issue. We do not know what the next step will be, but let us be ready for the opportunities when God opens them, loyally abiding by the decision of the Church, remembering that we are a "Sisterhood in the Church, working for the Church, at the bidding of the Church."

The Foundation Purpose of Foreign and Home Missions is new.

The extensive work at home must not be overlooked. It would be sad to contemplate that the very important work on the foreign fields should be done at the expense of the work among the Indian, Eskimo, sailor, blind, deaf, mute and the vast army of unchurch on the home field. "Do the one, leave not the other undone," was once the convention motto of the Eastern district. A good farmer does not work hard on his neighbor's farm, and, neglecting his own, raise only weeds.

(To be Continued)